

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/157/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120391904
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6120391904.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany IČO: 36 234 176 zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom 1. mája 173, 911 01 Trenčín , IČO: 47 234 679 proti žalovanému: Š. E., J.. XX.XX.XXXX, G. Č. XXX, XXX XX Č. zastúpený Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom AK Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov o zaplatenie 2.212,76 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 41,33 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 41,33 eur od 02.05.2020 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 2212,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2095,16 eur za obdobie od 02.05.2020 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že Žalobca je obchodná spoločnosť založená v Slovenskej republike a v tejto právnej veci udelila písomné splnomocnenie pre Advokátsku kanceláriu GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., ktorá poverila úkonom - podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, svojho advokátskeho koncipienta. Právny zástupca žalobcu je platcom DPH. Žalovaný je fyzická osoba - spotrebiteľ. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 13.11.2018 Úverovú zmluvu č. 4811013356 (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2270.00 Eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 41.57 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 16.04.2020 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanému dňa 01.05.2020. Žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 02.05.2020 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 31.08.2020 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote

dĺžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalobca v tomto bode návrhu odkazuje na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár). Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 526.27 Eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 2212.97 Eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: Istina vo výške 43.13 Eur, táto suma predstavuje istinu 13.-16. Splátky spolu vo výške 43.13 Eur. Úrok vo výške 117.81 Eur, táto suma predstavuje úrok 13.-16. Splátky spolu vo výške 117.81 Eur. Zosplatnená istina vo výške 2052.03 Eur, táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 17.-96. Splátky spolu vo výške 2052.03 Eur.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Uviedol, že ide o spotrebiteľskú právnu vec, preto je potrebné použiť všetky právne normy týkajúce sa spotrebiteľského práva. Podľa jeho názoru nie je možné žalobcom uplatnený návrh považovať za oprávnený z dôvodu, že žalobca nesplnil podmienky stanovené § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, teda nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Žalobca nikdy neupozornil na možnosť zosplatniť dlh jednorázovo, ako to predpokladá vyššie uvedené ustanovenie majúce rozhodujúci dopad na tento žalobcov návrh. Inak povedané, žalobca síce vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru, ale na túto skutočnosť nijako predtým neupozornil, nesplnil teda všetky zákonom ustanovené predpoklady. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praxe a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Zmluva taktiež môže obsahovať zmluvné podmienky, ktoré svojim obsahom vytvárajú hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v jeho neprospech, čo by súd mal ex offo zohľadniť a vyhlásiť za neprijateľné. Poukazuje aj na rozsudok Súdného dvora vo veci C-448/17, z 20.19.2018 podľa ktorého: „Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútrosťahovateľnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá, napriek tomu, že v sťaždiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, na jednej strane priznáva právomoc vydať tento platobný rozkaz súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, a na druhej strane stanovuje päťstodňovú lehotu na podanie odporu a vyzáduje, aby bol tento odpor vecne odôvodnený, za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v sťaždiu výkonu uvedeného platobného rozkazu, čo musí preveriť vnútrosťahovateľný súd. Z uvedeného vyplýva jasný rozpor vydaného platobného rozkazu s právom EÚ. Podľa Súdného dvora EÚ vyššie súdny úradník nemôže vydať platobný rozkaz, keďže nebola nijako zohľadnená neprijateľnosť zmluvných podmienok a nezákonnosť plnení ktoré si žalobca z neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje v tomto konaní. Spravidlosť v tomto type súdného konania je závislá na odbornom posúdení veci súdoma odmietnutí uplatňovaných na rok, ktoré majú podklad v neprijateľnom zmluvnom dojednaní. Keďže sa v tomto konaní nezohľadňuje neprijateľnosť poplatkov, lebo sa nesku má povod čiastkových plnení, ktoré tvoria výšku celkovej uplatňovanej sumy, nie je možné takýto platobný rozkaz považovať za vydaný v súlade so smernicou 93/13 o nekalejch podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Neuznáva preto penážny na rok uvedený v platobnom rozkaze v celom rozsahu.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to zmluvou z 13.11.2018, výzvou zo dňa 05.05.2020, kópiami poštových podacích hárkov úverovými zmluvnými podmienkami, písomnosťami zaslanými žalobcom, zosplatnením úveru z 16.04.2020, prehľadom splátok, opätovnou výzvou u 31.08.-2020, doplnením podania na čl. 47-51, odporom proti vydanému platobnému rozkazu, vyjadreniami strán sporu a prehľadom úrokových sadzieb bank.

4. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. V danej právnej veci súd zistil, že žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 13.11.2018 úver výške 2270 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 41,57 eur (takto je to uvedené v zmluve) mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 15,81 %. RPMN bola 17 %.

6. Listom zo dňa 16.04.2020 žalobca v dôsledku nesplácania, omeškania s úhradou záväzkov žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovaného na úhradu celej dlžnej sumy. doručenkou svedčiacu o prevzatí tejto výzvy žalovaným súdu nepreložil. Výzvou zo dňa 21.02.2020 mal pred zosplatnením úveru upozorniť žalovaného na omeškanie a možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Doručenkou od tejto výzvy nepredložil (čl. 50).

7. Následne bol žalovaný opakovane výzvami vyzývaný na úhradu dlhu a to listom zo dňa 05.05.2020. Doručeny od výzvy súdu nedoložil. K všetkým zaslaným výzvam doložil len kópie poštových podacích hárkov.

8. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že predložil súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému dňa 21.02.2020 a upozornil ho na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené žalobca upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením zo dňa 16.04.2020 bol žalovaný na túto možnosť upozornený. Žalobca trvá na podanej žalobe a navrhuje pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku

9. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že pokiaľ ide o posledné podanie žalobcu vo veci, ku ktorému priložil podľa jeho názoru také listiny, ktoré by mali preukazovať splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, tak podľa môjho názoru nemožno tieto listiny považovať za právne relevantné. Pokiaľ ide o „Poslednú výzvu pred začatím vymáhania celého úveru“ zo dňa 21.02.2020, túto si mohol žalobca dodatočne bez problémov vygenerovať. Pokiaľ by žalobca takúto výzvu mal už pred podaním odporu, mal ju v rámci žalobného návrhu predložiť pri podaní žaloby tak, ako to predpokladá Civilný sporový poriadok. Dodatočne priložené podacie hárky taktiež nie je možné overiť tak, aby bolo bez pochybností, či malo ísť o takú poštovú zásielku, na akú sa žalobca odvoláva a čo malo byť jej obsahom. Skutočnosť dodatočného doloženia takýchto dôležitých listín je potrebné hodnotiť v neprospech žalobcu, ktorý si nesplnil svoju povinnosť tvrdenia a ani neunesol dôkazné bremeno. Žalobca podáva žaloby tohto druhu rádovo v stovkách až tisícoch mesačne, takže vie, že by mal uvádzať úplné a pravdivé skutočnosti, ktoré musí podoprieť dôkazmi, ktorými v čase podania žaloby disponuje. Dodatočné doloženie nových listín evokuje, že takúto listinu žalobca nemal a dodatočne si ju vypracoval. Z tohto dôvodu sú moje argumenty uvedené v odpore aktuálne. V prípade, že by súd napriek vyššie uvedenému považoval takúto listinu za preukázanie jej zaslania mne, ako dlžníkovi, tak poukazujem na neurčitý obsah tejto výzvy, ktorá by mala byť výzvou v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na zaplatenie dlžnej splátky, resp. dlžných splátok. Výzva na zaplatenie dlžných splátok predstavuje samostatný právny úkon veriteľa, ktorý rovnako, ako každý iný právny úkon má byť dostatočne určitý, jasný a zrozumiteľný. Žalobcom doložený listinný dôkaz „Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru“ zo dňa 21.02.2020 neobsahuje žiaden údaj o splátke, s ktorou by som mal byť v omeškaní, neviem z jej obsahu vôbec určiť, ktorá splátka alebo splátky nemajú byť zaplatené a kedy mali byť zaplatené. Takýto právny úkon nemá zákonom predpokladané náležitosti pre jeho platnosť, je neurčitý, nie je ním naplnený účel takéhoto právneho úkonu a spotrebiteľ nemá k dispozícii najdôležitejšie informácie, podľa ktorých by si mohol spätne (napr. v bankových výpisoch alebo internetbankingu) nezaplatenie splátky odkontrolovať. Uvedené má za následok to, že si žalobca riadne nesplnil tento predpoklad pre vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Samotné vyhlásenie okamžitej splatnosti predstavuje ďalší samostatný právny úkon a žalobca ho preukazuje samostatnou listinou. Táto listina taktiež nespĺňa obsahové predpoklady pre Okamžité vyhlásenie splatnosti celého zostatku úveru. Nemožno z jej obsahu zistiť kvôli ktorým splátkam veriteľ žiada zaplatenie celého úveru, ani že ich veriteľ eviduje ako nezaplatené. V praxi sa bežne vyskytujú prípady, kedy dlžník pri realizácii transakcie peňaží chybné uvedie variabilný symbol, alebo zaplatí na iný účet a pod. Aj v tomto prípade ide o neurčitý právny úkon, čo má za následok jeho neplatnosť a aj z tohto dôvodu je možné žalobu zamietnuť. Tento nedostatok má sám o sebe za následok nespĺnenie predpokladov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by súd nevzal do úvahy vyššie uvedené argumenty, navrhujem, aby skúmal, ako žalobca overoval svoju bonitu a na základe akých postupov vyhodnotil, že ako invalidný dôchodca môžem takýto úver splatiť. Zo zmluvy nevyplýva, že by žalobca skúmal akékoľvek moje výdavky. Obmedzil sa len na uvedenie príjmu. Podľa jeho názoru ide o hrubé porušenie povinností dodávateľa. Navrhujem žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

10. Uvedenú vec súd takto právne posúdil.

11. Podľa ust. §1 ods. 2 zákona č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa ust. § 2 písm. a),b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon

zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ust. § 9 ods. 1,2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 ,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

15. Podľa ust. § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa)

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

16. Podľa ust. § 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 , nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

17. Podľa ust. § 11 ods. 3 cit. zákona ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

18. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

"neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa ust. § 53 ods. 2,3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- q) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

22. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

26. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Podľa ust. § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Súd zistil, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

33. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 2270 eur, a žalovaný sa zaviazala poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 96 splátkach vo výške 41,57 eur mesačne.

34. Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 526,27 eur.

35. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa

týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

36. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci *Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero* (C-240/98) a medzi *Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol.*, spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

37. Súd preskúmal predloženú zmluvu a skutočnosť či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti vzhľadom na obranu žalovaného. Skúmal, či došlo k platnému zosplatneniu dlhu ako aj to, či zosplatnenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a či má právny účinky predpokladané zákonom a či je daná následná aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby o zaplatenie celého úveru.

38. Po vykonanom dokazovaní mal súd zato, že žalobca nepreukázal súdu doručenie oznámenia o zosplatnení dlhu žalovanému a ani dourčenie výzvy, kde ho na túto možnosť žalovaného veriteľ upozornil.

39. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

40. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

41. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

42. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca doručil žalovanému výzvu z 21.02.2020, kde by žalovaného upozornil na túto možnosť a ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Súdu žiadnu doručenkú, ktorá by svedčila o tom, že si žalovaný výzvu a oznámenie osobne prevzal, nedoložil, v dôsledku toho nemožno priznať takémuto úkonu právne účinky predpokladané zákonom. Súdu v tomto smere poukazuje na rozhodnutie KS Prešov sp.zn. 17Co/79/2019 z 10.10.2019 a na právny názor v ňom uvedený. „Podľa obsahu zmluvy posledná splátka bola splatná v mesiaci 8/2019. V čase postúpenia celý dlh teda ešte nebol splatný. Žalobca v konaní nepreukázal to, že by sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, teda aj v zmysle pokynu Krajského súdu nepreukázal, že oznámenie o zosplatnení zo dňa 25.01.2015 bolo riadne žalovanej doručené a táto si ho osobne prevzala. Súdu nepredložil doručenkú s jej podpisom. Na preukázanie doručenia nepostačuje predloženie kópie poštových podacích hárkov, ktorý svedčí len o odoslaní a nie o doručení uvedeného zosplatnenia. V takomto prípade, preto ako na to poukázal Krajský súd nemožno priznať právne účinky právnemu úkonu zosplatnenia dlhu.“

43. V zmysle vyššie citovaného rozhodnutia a zákonné ustanovenia preto nemožno takému úkon priznať účinky. Veriteľ preto nemôže požadovať od žalovaného zaplatenie celého úveru ale len dlžné nezaplatené splátky ktoré boli splatné pre podaním žaloby.

44. V danom prípade v čase podania žaloby dňa 09.12.2020, celá žalovaná pohľadávka nebola ešte riadne splatná.

45. Podľa obsahu zmluvy prvá splátka bola splatná v 29.12.2018. V čase podania žaloby 09.12.2020 tak bolo splatných len 24 splátok, 1 splátka v roku 2018, 12 splátok v roku 2019 a 11 splátok v roku 2020.

46. Súd ďalej ex offio preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutého úroku. Súd považoval celý úver za bezúročný a zmluvu v časti dohody o úrokoch vyhodnotil za neplatnú.

47. Podľa obsahu zmluvy medzi stranami sporu bol dohodnutý úrok 15,81 ročne. Čo sa týka výšky úrokovej sadzba uvedenej a dohodnutej v zmluve na výške 15,81 %, súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 7,76 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje viac ako dvojnásobok výšky úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie.

48. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

49. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014-65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

50. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 15,81 %, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 7,76 %. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odpłaty neplatným právnym úkonom.62. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/201363. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov ;čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností

51. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 15,81% za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

52. Keďže úver bol vo výške 2270 eur a mal byť zaplatený v 96 splátkach, istina pripadajúca na jednu splátku tak predstavuje sumu 23,65 eur. Pri 24 splátkach, ktoré boli splatné v čase do podania žaloby tak je to spolu suma 567,60 eur.

53. Nárok na ostatné splátky istiny považoval súd už z vyššie uvedených dôvodov za nedôvodný, nakoľko mal za to, že nebolo preukázané platne zosplatenie úveru z dôvodu nepreukázania doručenia oznámenia o zosplatení úveru a ani upozornenia v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

54. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca by mal preto nárok na sumu 567,60 eur. Keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný uhradil sumu 526,27 eur, dlh je tak 41,33 eur. (567,60 eur - 526,27 eur úhrady). Súd postup započítavania úhrad veriteľom neakceptoval. Úhrady započítal v prvom rade na istinu najskôr splatnú, t.j. časť splátok istiny, najskôr splatných a nie na úroky a poplatky, ako to urobil veriteľ, resp. žalobca.

55. Súd poukazuje, že takýto spôsob započítania úhrad veriteľom nepovažoval za dôvodný, nakoľko je to nedôvodné, vychádza to zo zmluvného dojednaní, ktoré je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

56. Uvedený postup žalobcu ohľadom započítania úhrad žalovanej s poukazom na ustanovenia úverových zmluvných podmienok na príslušenstvo istiny považoval za postup v rozpore so zákonom a neakceptoval ho.

57. Obchodné podmienky, ktoré by takýto postup žalobcu stanovovali, žalovanou podpísané neboli a určite neboli individuálne dojednané so žalovanou. Sú súčasťou zmluvy. Osobitne vyjednané a podpísané žalovanou neboli. Je nanajvýš otázne, či s nimi bola vôbec žalovaná vzhľadom na ich rozsiahlosť pri podpise zmluvy oboznámená.

58. Podľa ust. § 53 ods. 2,3OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo bolo aj v danom prípade. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané a podľa ust. § 53 ods. 4,5 OZ za neplatné. Súd preto na započítanie ako to urobil žalobca nemohol prihliadnuť, pretože je to v rozpore so zákonom ako aj právom EÚ a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

59. Na základe vyššie uvedeného, preto považoval žalobu za dôvodnú, len v časti o zaplatenie sumy 41,33 eur a preto žalobe ako dôvodnej vyhovel len tejto časti a zvyšok uplatnenej pohľadávky uvedenej žalobcom v žalobnom návrhu súd nad túto sumu považoval súd za neopodstatnený a nepreukázaný už z vyššie uvedených dôvodov a zamietol ju.

60. Súd poukazuje, že Súdny dvor judikoval, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalú povahu zmluvnej podmienky (spojené prípady C-240 až C-244/98). Vyhodnotenie zmluvnej podmienky ako nečestnej nie je jednoduchá záležitosť. Smernica indikatívnym spôsobom vypočítava, čo všetko sa má pritom zohľadniť (posúdenie zmyslu posudzovanej klauzuly, posúdenie ostatných zmluvných podmienok, ich porovnanie s ostatnými zmluvami, vyhodnotenie všetkých okolností prípadu a ii; čl.4 ods.1 smernice).

61. Z dôvodu existujúceho nebezpečenstva, že priemerne obozretný spotrebiteľ to nedokáže, je práve zo strany súdneho dvora judikovaná nevyhnutnosť ex offio súdnej kontroly. Je síce pravdou, že súdny dvor zvýšil nároky na spotrebiteľov a na ich aktivitu (porov. rozsudok C-34/13 Kušionová), ale vo vzťahu k tomu, aby sa snažili a urobili viac pre to, aby sa vec dostala pred súd. Vo veci Kušionová išlo o veci mimosúdneho postihovania majetku spotrebiteľov bez posúdenia veci súdom a o obavu z

nerespektovania princípu primeranosti a rozhodovania podnikateľov o výkone záložného práva pod vplyvom zisku.

62. Pokiaľ však už má vec sudca tzv. „na stole“ a preskúmava vec, tak podľa názoru súdu je povinný ex offa reagovať na nečestné konanie veriteľa a nečestné zmluvné podmienky a naplniť tak článok 6 smernice.

63. Ak má byť dôvodom nevykonanie ex offa súdnej kontroly podľa odvolateľa princíp vyššej právnej sily a prednostná záväznosť nariadenia, tak odvolací súd pripomína, že práve z dôvodu princípu vyššej právnej sily má prednosť princíp verejného poriadku. Súdny dvor stanovil jasnú požiadavku na ochranu pred nečestnými klauzulami pri štandardných produktoch obdobne ako vyžadujú vnútroštátne pravidla verejného poriadku teda vždy za každých okolností (porov. C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčková, bod 50,51).

64. Preto ani proces podľa nariadenia nie je vylúčený z pôsobnosti judikátov súdneho dvora a ex offa súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok. Inak by išlo celkom iste o konštrukciu s cieľom obísť princípy unijného práva a o obohacovanie sa na úkor iného s popieraním vlastných princípov únie. Zmena je osobitne náročná na formality a aj v zmenkových právnych veciach je dôležité zaoberať sa ex offa neprijateľnosťou zmluvných podmienok podľa zmluvy, ktorú zmenka zabezpečuje. V ústavnej rovine bolo prízvukované, že prepätý formalizmus sa rovná sofistikovanému odňatiu spravodlivosti (porovnaj nález Ústavného soudu ČR sp. zn. II. ÚS 222/07).

65. Je tiež dôležité poznamenať, že ide o základné konanie pred súdom (nachádza sa právo). Tým sú dané predpoklady na to, aby sa veriteľovi nepriznalo plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Postačí aplikovať princípy práva. Navyše tým, že súd v procese podľa nariadenia neprizná plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nijako neobmedzí účinok, ktorý sleduje nariadenie. Proces podľa nariadenia je osobitným špecifickým konaním s posilnením zásady koncentrácie a odvolací súd si nemyslí, že by tvorca nariadenia vychádzal z premisy, že pri tomto druhu procesu neplatia závery judikatúry súdneho dvora k čl. 6 smernice.

66. Smernica č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách výslovne reguluje pôsobenie aj na vzťahy po zániku zmluvy. Podľa článku 3.1 táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu. Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.

67. Žalobca v konaní požadoval okrem istiny aj úroky z omeškania od 02.05.2020. Súd mal za to, že žalovaný sa k tomu dňu dostal do omeškania s úhradou dlžnej istiny a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania v zákonnej výške z priznanej dlžnej istiny odo dňa od kedy ich žalobca. Nárok na úroky z omeškania v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietol. Ak nie je dôvodná istina, nie je dôvodný ani úrok z omeškania z nej.

68. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

70. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

71. Súd žalobe vyhovel len čiastočne (úspech žalobcu bol 2%), úspech žalovaného bol 98% úspešnejší bol tak žalovaný, preto má nárok na náhradu trov konania v pomere svojho úspechu, t.j. 96% (98-2), ktoré mu súd priznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.